

Emmi är musikalstjärna i London

Jag har haft stunder när jag tvivlat mycket

Emmi Christensson spelar rollen som Christine i *The Phantom of the Opera* på en av världens hetaste musikalscener i West End i London. Vägen dit har varit en känslomässig bergochdalbana.

– Min familj har hjälpt mig att vara realistisk och hålla förväntningarna nere, säger hon.

AV ERELIE H DITTMER
FOTO: RIKARD ÖSTERLUND, JOHAN PERSSON
ILLUSTRATION: SHUTTERSTOCK

Hon går med bestämda steg i folkvimmel. Det är lätt att känna igen de dansande, välfriserande guldlockarna på hennes rygg. Hon är ung och skönsjungande likt den skandinaviska körsångerskan Christine Daaé, som *Fantomen* blir förälskad i. Det är en stekhet sensommar i London och för Emmi Christensson väntar ännu en arbetsdag på Her Majesty's Theatre.

Det var ingen mindre än Sarah Brightman som för första gången spelade den roll som nu är Emmis. Hon bor för tillfället i en av teaterns lägenheter i hjärtat av West End och lever på många sätt sin dröm. Men vägen dit har inneburit hårt arbete och mycket slit.

– Det kan verka som att karriären gått spikrakt, men för mig har det varit en känslomässig bergochdalbana av med- och motgångar. Jag har haft stunder när jag tvivlat mycket, berättar hon.

Emmi växte upp i det lilla samhället Vessigebro utanför Falkenberg. Med två betydligt äldre systrar blev hon familjens sladdis. Barndomen var idyllisk och bestod av stän-

Emmi som Christine Daaé, den skandinaviska sångerskan som *Fantomen* blir handlöst förälskad i.

Emmi Christensson

Bor: London

Ålder: 31

Familj: Pojkvännen Teo, pappa Roland och systererna Malin och Susanna med familjer.

Aktuell: Som Christine i *The Phantom of the Opera* på Londons West End och i musikturnén *I love Musicals* med Helen Sjöholm och Peter Jöback.

Läs mer om Emmi på hennes hemsida www.emmichristensson.com

digt musicerande. Sjungit, dansat och spelat instrument har hon gjort sedan hon lärde sig gå. Pappa Roland, en entusiastisk musiklärare, hejade ivrigt på och gav lektioner i både cello, piano och blockflöjt.

–Nog kunde jag bli lite trött ibland, speciellt på att träna cello, och ibland gjorde jag nog det mest för att göra pappa glad. Nu är jag enbart tacksam för att jag blev pushad, säger hon.

Men den disciplin som krävs för att bli en professionell cellist hade aldrig Emmi. Under tonåren tog i stället sången och dansen överhanden.

–Det var då jag började ta sånglektioner och upptäckte min kärlek för musikaler. De passade helt enkelt min röst och var lätta att ta till sig. Sedan fortsatte det med teater och dans på gymnasiet och då visste jag med säkerhet att det var detta jag skulle satsa på. Men aldrig i min vildaste fantasi tänkte jag på att det skulle gå så här bra! West End har alltid känts väldigt avlägset.

Desperat jakt på roller

Emmis resa har gått via Musikalteaterskolan i Bjärnum och Balettakademien i Göteborg.

–I början gick jag på alla auditions och sökte jobb som inte passade mig. Det blir en slags desperation: man vill liksom bara få in foten någonstans. Men ju fler auditions jag har gått på, desto mer har jag lärt mig mina styrkor och svagheter. Om man inte vet vilket fack man passar in i blir det svårare och tar längre tid att hitta rätt. Det tog mig tid att inse att min röst är en mix mellan klassiskt och musikal. Min röst stämmer överens med mitt flickiga utseende, annars hade jag inte fått göra de här rollerna.

Det första uppdraget efter skolan gjorde hon i Stockholm, på samma scen som Pernilla Wahlgren och Tommy Nilsson. Hon spelade Liesl, den äldsta dottern von Trapp i Sound of Music.

–Med det yrkesval jag har gjort tillkommer mycket spänd väntan. Min familj har alltid känt en otrolig glädje och lättnad när jag har fått positiva besked, men också hjälpt mig att vara realistisk och hålla förväntningarna nere. Min storasyster Malin, som är operasångerska, vet givetvis hur det känns att gå på auditions och vilken press det innebär att befinna sig i den här branschen. Och pappa och jag står varandra otroligt nära och pratar i telefon varje dag. Sedan min mamma gick bort för fem år sedan har vi blivit ännu tåtare som familj.

Hennes första inbjudan till West End började med ett telefonsamtal från ingen mindre än Peter Jöback för tre år sedan. Då spelade Emmi Cosette i Les Misérables på Malmöoperan. Först trodde hon att det var någon av kollegorna i ensemblen som busringde.

Hemmets 35 2015

Emmi har sjungit, dansat och spelat instrument sedan hon lärde sig gå.

Men det var verkligen Peter. Han berättade att han skickat vidare hennes namn till en brittisk musikalproducent, som letade efter en blond sopran inför filmatiseringen av Les Misérables.

I slutändan gick rollen till Mamma Mia-stjärnan Amanda Seyfried.

Kvävde glädjeskrik

Emmi fortsatte jobba i Sverige och Norge, men kunde inte riktigt släppa tanken på West End. Just när hon var på väg att kontakta producenter i London dök ett mejl upp med en ny inbjudan till en audition för Christine i Phantom of the Opera. Hon tvekade inte en sekund.

–Jag kände att det var nu eller aldrig! När

”
Jag
kände
att det
var nu
eller
aldrig!

jag lämnade London efter min audition kvävde jag ett inre glädjeskrik. För på något sätt så visste jag att det hade gått vägen, att rollen som Christine skulle bli min, säger Emmi och ler åt minnet.

Någon månad senare gick flyttlasset. Och livet i London är något av ett äventyr, menar hon. Emmi berättar om hur hon och pojkvännen Teo, som flyttade med, gillar att upptäcka allt som staden har att erbjuda under lediga dagar.

–Förutom pappa är Teo mitt största fan och otroligt stöttande! Vi hade bara varit tillsammans ett år när jag fick rollen, men han bestämde sig genast för att följa med till London. Det blev en intensiv start för

Forts på nästa sida

”

Det är verkligen hög tid för några fler tjejer att ta plats i musikalvärlden!

Forts från föreg sida

oss båda! I och med att mitt liv stundvis kan vara turbulent så påverkar det honom också. Men han fick ganska snart jobb som programmerare och en spännande värld har öppnats även för honom. I dag lever vi ett annorlunda vardagsliv här och vi kan fortfarande knappt fatta att vi har fått den här möjligheten.

Det finns hängivna Fantomen-fans som reser världen runt för att se den romantiska och dramatiska musikalen.

–Föreställningen har gått i 28 år. Christine är en drömmroll för många tjejer. Det finns många följare som bloggar flitigt om sina Fantomen-upplevelser. Jag undviker att läsa recensioner, de kan vara hårda och jag vet att det påverkar mig. Det gäller att tro på sig själv och påminna sig själv om att om man tagit sig hela vägen hit, så måste det innebära att man helt enkelt är bra!

En färdig mall

Vi besöker hennes loge på Her Majesty's Theatre. Det är här Emmi kliver i Christines scenkläder: dräkter med brodyr, glitter och massor av paljetter. Emmi har en påkläderska som hjälper henne med de många bytena, bland annat till den blå klänning som hon bär i *Wishing you were somehow here again* (Om du bara vore här igen).

På väggarna hänger små kort med meddelanden från familjemedlemmar och fans. Hon delar den med kollegan Harriet Jones som hon alternerar rollen med. Stämningen i ensemblen är bra och stöttande.

–Fantomen är framgångssaga, det finns en färdig mall här; man hoppar in i en del av ett färdigt paket och reglerna måste följas strikt. Samtidigt ska man förstås ändå göra rollen till sin egen.

Regissörerna ger regelbunden feedback och de kommer och tittar på föreställningen flera gånger i veckan för att bedöma vad som kan göras bättre. Det är naturligtvis bra för föreställningens skull, men kan också vara irriterande.

Ibland känner man sig utlämnad. Man tycker själv att man har gjort en bra föreställning - men så får man kritik...

Hon har just fått reda på att hennes kontrakt kommer att förlängas ytterligare ett år. Samtidigt kommer hon att ge sig ut på höstturné tillsammans med Peter Jöback och Helen Sjöholm i *I love Musicals*. Drömmen på sikt är att rota sig i Sverige och staka ut en karriär på hemmaplan. Men Emmi har fått smak på utlandet och skulle inte tveka att resa på en internationell turné eller ta ett jobb i New York.

Under året i London har Emmi utforskat andliga aspekter av livet i form av yoga och meditation. Att hitta ett inre lugn i en ibland tuff och ytlig musikalvärld, är viktigt. Det råder fortfarande en viss ojämlikhet, menar hon. De manliga musikalartisterna får oftast mer uppmärksamhet. Nästan alla vet till exempel att Mikael Samuelsson och Peter Jöback har spelat Fantomen, men inte vem som spelade Christine.

–Det finns en Lilla flicka-inställning i branschen och många män pushar sig lättare framåt och förhandlar till sig bättre villkor. Det är verkligen hög tid för några fler tjejer att ta plats i musikalvärlden! ■

– Jag undviker att läsa recensioner, de kan vara hårda och jag vet att det påverkar mig, säger Emmi Christensson.

Pappa Roland, Emmis första musiklärare, följer stolt dotterns framgångar i London.